

1 Sam. 28:4-7,
3,8-14
Endor

HEKS ROEPT SAMUEL OP. En de Filistijnen kwamen en vergaderden zich, en zij legerden zich te Sunem; en Saul vergaderde gans Israël, en zij legerden zich op Gilbóa. Toen Saul het leger der Filistijnen zag, zo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer. En Saul vroeg den HEERE; maar de HEERE antwoordde hem niet; noch door dromen, noch door de urim, noch door de profeten. Toen zeide Saul tot zijn knechten: "Zoekt mij een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar ga, en door haar onderzoek." "

Zijn knechten nu zeiden tot hem: "Zie, te Endor is een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft."

Samuël nu was gestorven, en gans Israël had rouw over hem bedreven; en zij hadden hem begraven te Rama, te weten in zijn stad. En Saul had uit het land weggedaan de waarzeggers en duivelskunstenaars.

En Saul verstelde zich, en trok andere klederen aan, en ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen des nachts tot de vrouw, en hij zeide: "Voorzeg mij toch door den waarzeggenden geest, en doe mij opkomen, dien ik tot u zeggen zal."

Toen zeide de vrouw tot hem: "Zie, gij weet, wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en de duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom stelt gij dan mijn ziel een strik, om mij te doden?"

Saul nu zwoer haar bij den HEERE, zeggende: "Zo waarachtig als de HEERE leeft, indien u een straf om deze zaak zal overkomen!"

Toen zeide de vrouw: "Wien zal ik u doen opkomen?"

En hij zeide: "Doe mij Samuël opkomen."

Toen nu de vrouw Samuël zag, zo riep zij met luider stem, en de vrouw sprak tot Saul, zeggende: "Waarom hebt gij mij bedrogen? Want gij zijt Saul."

En de koning zeide tot haar: "Vrees niet; maar wat ziet gij?"

Toen zeide de vrouw tot Saul: "Ik zie goden, uit de aarde opkomende."

Hij dan zeide tot haar: "Hoe is zijn gedaante?"

En zij zeide: "Er komt een oud man op, en hij is met een mantel bekleed."

Toen Saul vernam, dat het Samuël was, zo neigde hij zich met het aangezicht ter aarde, en hij boog zich.

1 Sam.
28:15-25

SAMUELS GEEST PROFETEERT. En Samuël zeide tot Saul: "Waarom hebt gij mij onrustig gemaakt, mij doende opkomen?"

Toen zeide Saul: "Ik ben zeer beangstigd, want de Filistijnen krijgen tegen mij, en God is van mij geweken, en antwoordt mij niet meer, noch door den dienst der profeten, noch door dromen; daarom heb ik u geroepen, dat gij mij te kennen geeft, wat ik doen zal."

Toen zeide Samuël: "Waarom vraagt gij mij toch, dewijl de HEERE van u geweken en uw vijand geworden is? Want de HEERE heeft voor Zich gedaan, gelijk als Hij door mijn dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk van uw hand gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan uw naaste, aan David. Gelijk als gij naar de stem des HEEREN niet gehoord hebt, en de hittigheid Zijns toorns niet uitgericht hebt tegen Amalek; daarom heeft de HEERE u deze zaak gedaan te dezen dage. En de HEERE zal ook Israël met u in de hand der Filistijnen geven, en morgen zult gij en uw zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE het leger van Israël in de hand der Filistijnen geven."

Toen viel Saul haastelijk ter aarde, zo lang als hij was, en hij vreesde zeer vanwege de woorden van Samuël; ook was er geen kracht in hem; want hij had den gehelen dag en den gehelen nacht geen brood gegeten.

De vrouw nu kwam tot Saul, en zag, dat hij zeer verbaasd was; en zij zeide tot hem: "Zie, uw dienstmaagd heeft naar uw stem gehoord, en ik heb mijn ziel in mijn hand gesteld, en ik heb uw woorden gehoord, die gij tot mij gesproken hebt. Zo hoor toch gij nu ook naar de stem uwer dienstmaagd, en laat mij een bete broods voor u zetten, en eet; zo zal er kracht in u zijn, dat gij over weg gaat."

Doch hij weigerde het, en zeide: "Ik zal niet eten."

Maar zijn knechten, en ook de vrouw, hielden bij hem aan. Toen hoorde hij naar hun stem, en hij stond op van de aarde, en zette zich op het bed.

En de vrouw had een gemest kalf in het huis; en zij haastte zich en slachtte het; en zij nam meel, en kneedde het, en bakte daar ongezuurde koeken van. En zij bracht ze voor Saul en voor zijn knechten, en zij aten; daarna stonden zij op, en gingen weg in dienzelfden nacht.

1 Sam. 31:1-10
1 Kron. 10:1-12
(ca. 1011 v.C.)

OVERLIJDEN VAN SAUL EN JONATHAN. De Filistijnen dan streden tegen Israël; en de mannen Israëls vloden voor het aangezicht der Filistijnen, en vielen verslagen op het gebergte Gilbóa. En de Filistijnen hielden dicht op Saul en zijn zonen; en de Filistijnen sloegen Jónathan, en Abinádab, en Malchisua, de zonen van Saul. En de strijd werd zwaar tegen Saul; en de mannen, die met den boog schieten, troffen hem aan, en hij vreesde zeer voor de schutters.

Toen zeide Saul tot zijn wapendrager: "Trek uw zwaard uit, en doorsteek mij daarmee, dat misschien deze onbesnedenen niet komen, en mij doorsteken, en met mij den spot drijven."

Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin. Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in zijn zwaard en stierf met hem. Alzo stierf Saul, en zijn drie zonen, en zijn wapendrager, ook al zijn mannen, te dienzelven dage te gelijk.

Als de mannen van Israël, die aan deze zijde van het dal waren, en die aan deze zijde der Jordaan waren, zagen, dat de mannen van Israël gevloeden waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij de steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en woonden daarin.

Het geschiedde nu des anderen daags, als de Filistijnen kwamen, om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn drie zonen, liggende op het gebergte Gilbóa. En zij hieuwen zijn hoofd af, en zij togen zijn wapenen uit, en zij zonden ze in der Filistijnen land rondom, om te boodschappen in het huis hunner afgoden, en onder het volk. En zij legden zijn wapenen in het huis van Astharoth; en zijn lichaam hechtten zij aan den muur te Beth-San.

1 Sam.
31:11-13

LICHAMEN BEGRAVEN. Als de inwoners van Jabes in Gilead daarvan hoorden, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden; zo maakten zich op alle strijdbare mannen, en gingen den gehelen nacht, en zij namen het lichaam van Saul, en de lichamen zijner zonen, van den muur te Beth-San; en zij kwamen te Jabes, en brandden ze aldaar. En zij namen hun beenderen, en begroeven ze onder het geboomte te Jabes; en zij vastten zeven dagen.

1 Kron. 10:13,
14

REDEN VOOR SAULS DOOD. Alzo stierf Saul, in zijn overtreding, waarmee hij overtreden had tegen den HEERE, tegen het woord des HEEREN, hetwelk hij niet gehouden had; en ook omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende, en den HEERE niet gezocht had; daarom doodde Hij hem, en keerde het koninkrijk tot David, den zoon van Isaï.

2 Sam. 4:4

NIEUWS VERWOND'T JONATHANS ZOON. En Jónathan, Sauls zoon, had een zoon, die geslagen was aan beide voeten; vijf jaren was hij oud als het gerucht van Saul en Jónathan uit Jizreël kwam; en zijn voedster hem opnam, en vluchtte; en het geschiedde, als zij haastte, om te vluchten, dat hij viel en kreupel werd; en zijn naam was Mefibóseth.

2 Sam. 1:1-11

DAVID VERNEEMT VAN OVERLIJDEN. Voorts geschiedde het na Sauls dood, als David van den slag der Amalekieten was wedergekomen, en David twee dagen te Ziklag gebleven was; zo geschiedde het op den derden dag, dat, ziet, uit het heirleger van Saul, een man kwam, wiens klederen gescheurd waren, en aarde was op zijn hoofd; en het geschiedde, als hij tot David kwam, zo viel hij ter aarde en boog zich neder.

En David zeide tot hem: "Van waar komt gij?"

En hij zeide tot hem: "Ik ben ontkomen uit het heirleger van Israël."

Voorts zeide David tot hem: "Wat is de zaak? Verhaal het mij toch."

En hij zeide, dat het volk uit den strijd gevloeden was, en dat er ook velen van het volk gevallen en gestorven waren, dat ook Saul en zijn zoon Jónathan dood waren.

En David zeide tot den jongen, die hem de boodschap bracht: "Hoe weet gij, dat Saul dood is, en zijn zoon Jónathan?"

Toen zeide de jongen, die hem de boodschap bracht: "Ik kwam bij geval op het gebergte van Gilbóa; en ziet, Saul leunde op zijn spies; en ziet, de wagens en ritmeesters hielden dicht op hem. Zo zag hij achter zich om, en zag mij, en hij riep mij, en ik zeide: 'Zie, hier ben ik.'

En hij zeide tot mij: 'Wie zijt gij?'

En ik zeide tot hem: 'Ik ben een Amalekiet.'

Toen zeide hij tot mij: 'Sta toch bij mij, en dood mij; want deze maliënkolder heeft mij opgehouden; want mijn leven is nog gans in mij.'

Zo stond ik bij hem, en doodde hem; want ik wist, dat hij na zijn val niet leven zou; en ik nam de

kroon, die op zijn hoofd was, en het armgesmijde, dat aan zijn arm was, en heb ze hier tot mijn heer gebracht.”

Toen vatte David zijn klederen en scheurde ze; desgelijks ook al de mannen, die met hem waren.

2 Sam. 1:12-16 BOODSCHAPPER GEDOOD. En zij weeklaagden, en weenden, en vastten tot op den avond, over Saul en over Jónathan, zijn zoon, en over het volk des HEEREN, en over het huis Israëls, omdat zij door het zwaard gevallen waren.

Voorts zeide David tot den jongen, die hem de boodschap gebracht had: “Van waar zijt gij?”

En hij zeide: “Ik ben de zoon van een vreemden man, van een Amalekiet.”

En David zeide tot hem: “Hoe, hebt gij niet gevreesd uw hand uit te strekken, om den gezalfde des HEEREN te verderven?”

En David riep een van de jongens, en zeide: “Treed toe, val op hem aan.” En hij sloeg hem, dat hij stierf. En David zeide tot hem: “Uw bloed zij op uw hoofd; want uw mond heeft tegen u getuigd, zeggende: 'ik heb den gezalfde des HEEREN gedood.’”

2 Sam. 1:17-27 DAVIDS KLAAGZANG. David nu klaagde deze klage over Saul en over Jónathan, zijn zoon; als hij gezegd had, dat men den kinderen van Juda den boog zou leren; ziet, het is geschreven in het boek des Oprechten.

“O Sieraad van Israël, op uw hoogten is hij verslagen;
hoe zijn de helden gevallen!

Verkondigt het niet te Gath,
boodschapt het niet op de straten van Askelon;
opdat de dochters der Filistijnen zich niet verblijden,
opdat de dochters der onbesnedenen niet opspringen van vreugde.

Gij, bergen van Gilbóa,
noch dauw noch regen moet zijn op u,
noch velden der hefofferen;
want aldaar is der helden schild smadelijk weggeworpen,
het schild van Saul, alsof hij niet gezalfd ware geweest met olie.
Van het bloed der verslagenen,
van het vette der helden,
werd Jónathans boog niet achterwaarts gedreven;
en Sauls zwaard keerde niet ledig weder.

Saul en Jónathan,
die beminden, en die liefelijken in hun leven,
zijn ook in hun dood niet gescheiden;
zij waren lichter dan arenden,
zij waren sterker dan leeuwen.

Gij, dochteren Israëls,
weent over Saul;
die u kleepte met scharlaken, met weelde;
die u sieraad van goud deed dragen over uw kleding.

Hoe zijn de helden gevallen in het midden van den strijd!
Jónathan is verslagen op uw hoogten!
Ik ben benauwd om uwentwil, mijn broeder Jónathan!
Gij waart mij zeer liefelijk;
uw liefde was mij wonderlijker
dan liefde der vrouwen.

Hoe zijn de helden gevallen,
en de krijgswapenen verloren!”

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.